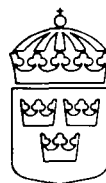

Justitieutskottets betänkande

1988/89:JuU27

Ändring i trafikbrottslagen, m.m.

1988/89
JuU27

Sammanfattning

I detta betänkande behandlar utskottet ett regeringsförslag om ändringar i trafiknykterhetslagstiftningen samt ett par motioner med anknypning till förslaget. De föreslagna ändringarna innebär att det vid sidan av nuvarande promillegränser för alkoholhalt i blodet införs ett särskilt straffansvar som grundas på alkoholkoncentrationen i utandningsluften. Vidare föreslås att polisen skall få vidgade möjligheter att genomföra rutinmässiga alkoholutandningsprov på trafikanter.

Utskottet ansluter sig till regeringens förslag.

Till betänkandet har fogats en reservation (m) i vilken yrkas avslag på förslaget om alkoholutandningsprov som bevismedel och förordas i stället en försöksverksamhet.

Propositionen m.m.

I proposition 1988/89:118 har regeringen (justitiedepartementet) föreslagit riksdagen att anta vid propositionen fogade förslag till

1. lag om ändring i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,
2. lag om ändring i lagen (1976:1090) om alkoholutandningsprov,
3. lag om ändring i järnvägstrafiklagen (1985:192).

Förslagen har granskats av lagrådet.

Propositionens huvudsakliga innehåll redovisas på s. 6.

I samband med propositionen behandlar utskottet *dels* två yrkanden i en med anledning av propositionen väckt motion, *dels* tre yrkanden i motioner från allmänna motionstiden åren 1988 och 1989. Motionsyrkandena redovisas på s. 5.

Lagförslagen har följande lydelse.

Lag om ändring i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott

Härigenom föreskrivs att 4 § 1 och 2 mom. lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

4 §

1 mom.¹ Den som vid förande av motordrivet fordon eller spårvagn varit så påverkad av starka drycker, att det kan antagas, att han icke på betryggande sätt kunnat föra fordonet eller spårvagnen, dömes för rattfylleri till fängelse i högst ett år eller, där omständigheterna är mildrande, till böter, dock lägst tjugofem dagsböter.

Till samma straff dömes föraren, om han av annat berusningsmedel var så påverkad som nyss sagts.

Den som fört motordrivet fordon eller spårvagn efter att ha förtärt starka drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen *i hans blod* under eller efter färden uppgick till 1,5 promille *eller däröver*, skall anses ha varit så påverkad av starka drycker under färden, som i första stycket sägs.

2 mom.² Är det *ej* styrkt, att förare av motordrivet fordon eller spårvagn var så påverkad, som i 1 mom. första stycket sägs, men har han fört fordonet eller spårvagnen efter att ha förtärt starka drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen *i hans blod* under eller efter färden uppgick till 0,5 *men ej till* 1,5 promille, *dömes* till böter, dock lägst tio dagsböter, eller fängelse i högst sex månader.

Den som fört motordrivet fordon eller spårvagn efter att ha förtärt starka drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen under eller efter färden uppgick till *minst* 1,5 promille *i hans blod eller 0,75 milligram per liter i hans utandningsluft*, skall anses ha varit så påverkad av starka drycker under färden, som i första stycket sägs.

2 mom. Är det *inte* styrkt, att förare av motordrivet fordon eller spårvagn var så påverkad, som i 1 mom. första stycket sägs *eller hade sådan alkoholkoncentration som anges i 1 mom. tredje stycket*, men har han fört fordonet eller spårvagnen efter att ha förtärt starka drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen under eller efter färden uppgick till 0,5 promille *i hans blod eller 0,25 milligram per liter i hans utandningsluft*, döms till böter, dock lägst tio dagsböter, eller fängelse i högst sex månader.

3 mom.³ Vad som sägs i 1 mom. tredje stycket och 2 mom. gäller *ej* förare av motordrivet fordon, som är avsett att föras av gående.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. gäller inte om förandet av fordonet ingår som ett led i en vetenskaplig eller därmed jämförlig undersökning till vilken tillstånd har lämnats av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989.

¹ Senaste lydelse 1978:92.

² Senaste lydelse 1978:92.

³ Senaste lydelse 1987:281.

Lag om ändring i lagen (1976:1090) om alkoholutandningsprov

Härigenom föreskrivs att 2 och 3 §§ lagen (1976:1090) om alkoholutandningsprov skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*2 §¹

Alkoholutandningsprov får rutinmässigt *företagas* på

1. förare av motordrivet fordon som stoppas vid i *förväg* beordrad trafikkontroll,

2. den som kan antagas under förande av motordrivet fordon ha, med eller utan skuld, haft del i uppkomsten av trafikolycka,

3. den som kan misstänkas för att under förande av motordrivet fordon ha begått brott enligt 1–3 §§ lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott eller sådan enligt vägtrafikkungörelsen (1972:603) straffbelagd förseelse som avser

a. färdhastighet,

b. skyldighet att stanna fordon,

c. skyldighet att ha föreskriven lykta eller strålkastare tänd.

Bestämmelserna i första stycket om förare av motordrivet fordon gäller i tillämpliga delar även förare av maskindrivet spårfordon på järnväg, tunnelbana eller spårväg. De gäller ej förare av maskindrivet fordon, som är avsett att föras av gående.

3 §

Alkoholutandningsprov *företages* av polisman. Provtagningen skall ske på ett på sätt som *ej* utsätter den på vilken provet *företages* för allmän uppmärksamhet. Om särskilda skäl *ej föranleder* annat, skall provet *företagas* i täckt fordon eller inomhus i avskilt rum.

Alkoholutandningsprov enligt 2 § får *företagas* endast på eller i nära anslutning till den plats där kontrollen eller polisingripandet äger rum.

Alkoholutandningsprov *tas* av polisman. Provtagningen skall ske på *ett* sätt som *inte* utsätter den på vilken provet *tas* för allmän uppmärksamhet. Om särskilda skäl *inte ger anledning till något* annat, skall provet *tas* i täckt fordon eller inomhus i avskilt rum.

Alkoholutandningsprov enligt 2 § får *tas* endast på eller i nära anslutning till den plats där kontrollen eller polisingripandet äger rum. För sådant prov får endast användas instrument som kan brukas utan dröjsmål och som bara anger om eventuell alkoholkoncentration överstiger visst gränsvärde.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989.

¹ Senaste lydelse 1985:196.

Lag om ändring i järnvägstrafiklagen (1985:192)

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 2 § järnvägstrafiklagen (1985:192) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

6 kap.

2 §

Om någon har fört ett maskindrivet spårfordon på järnväg eller tunnelbana och därvid har varit så påverkad av alkoholhaltiga drycker eller annat berusningsmedel att det måste antas att han inte kunde föra fordonet på betryggande sätt, skall han dömas till fängelse i högst ett år eller, om omständigheterna är mildrande, till böter.

Den som har fört ett sådant maskindrivet spårfordon som avses i första stycket efter att ha förtärt alkoholhaltiga drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen i *hans blod* under eller efter färden uppgick till 1,5 promille *eller däröver*, skall anses ha varit så påverkad under färden som anges i första stycket.

Är det inte styrkt att den som har fört ett sådant maskindrivet spårfordon som avses i första stycket har varit så påverkad som anges där, men har han fört fordonet efter att ha förtärt alkoholhaltiga drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen i *hans blod* under eller efter färden uppgick till 0,5 *men inte 1,5 promille*, skall han dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som har fört ett sådant maskindrivet spårfordon som avses i första stycket efter att ha förtärt alkoholhaltiga drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen under eller efter färden uppgick till *minst 1,5 promille i hans blod eller 0,75 milligram per liter i hans utandningsluft*, skall anses ha varit så påverkad under färden som anges i första stycket.

Är det inte styrkt att den som har fört ett sådant maskindrivet spårfordon som avses i första stycket har varit så påverkad som anges där *eller hade sådan alkoholkoncentration som anges i andra stycket*, men har han fört fordonet efter att ha förtärt alkoholhaltiga drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen under eller efter färden uppgick till 0,5 promille *i hans blod eller 0,25 milligram per liter i hans utandningsluft*, skall han dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Vad som sägs i första stycket gäller också den som i annat fall vid järnväg eller tunnelbana har fullgjort tjänst, i vilken ingår uppgifter av väsentlig betydelse för säkerheten, och därvid har varit så påverkad av berusningsmedel att det måste antas att han inte kunde utföra dessa uppgifter på betryggande sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989.

Motion väckt med anledning av propositionen

1988/89:Ju15 av Göthe Knutson m.fl. (m) vari yrkas

1. att riksdagen avslår proposition 1988/89:118 vad gäller alkoholutandningsprov som bevismedel,
2. att riksdagen begär att regeringen skall genomföra försöksverksamhet i enlighet med motionens förslag.

Motioner från allmän motionstid

1987/88:Ju620 av Karin Israelsson m.fl. (c, fp) vari yrkas

2. att riksdagen hos regeringen begär förslag om införande av ett luftutandningsprov som ersättning av blodanalys när det gäller att fastställa promillegränser vid trafikönykterhetsmisstanke.

1988/89:Ju625 av Anders Cästberger m.fl. (fp) vari yrkas

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att luftutandningsprov företagna med särskild apparatur skall godkännas som bevisunderlag vid bestämmande av promillehalt, påföljd och eventuellt övriga åtgärder, såsom körkortsåterkallelse m.m.

1988/89:Ju639 av Britta Sundin och Martin Segerstedt (båda s) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att utandningsprov bör få användas som bevismaterial vid trafiknykterhetsbrott.

Utskottet

Inledning

Bestämmelser om trafiknykterhetsbrotten finns i 4 § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott (TBL). Kriminaliseringen är uppdelad på ett grövre brott, rattfylleri, och ett lindrigare som brukar kallas rattonykterhet.

Föraren av ett motordrivet fordon eller en spårvagn gör sig skyldig till *rattfylleri* om han är så påverkad av starka drycker eller annat berusningsmedel att det kan antas att han inte på ett betryggande sätt kunnat föra fordonet (1 mom. första och andra styckena). Den som fört motordrivet fordon efter att ha förtärt starka drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen i hans blod under eller efter färden uppgick till 1,5 promille eller mer skall anses ha varit så påverkad att det kan antas att han inte på ett betryggande sätt kunnat föra fordonet (1 mom. tredje stycket).

Är det inte bevisat att en förare var så påverkad av starka drycker att det kan antas att han inte på ett betryggande sätt kunnat föra fordonet skall han dömas för *rattonykterhet* om han har fört fordonet (eller spårvagnen) efter att ha förtärt starka drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen i hans blod under eller efter färden uppgick till minst 0,5 men inte till 1,5 promille.

Straffet för rattfylleri är fängelse i högst ett år eller, om omständigheterna

är mildrande, böter, dock lägst 25 dagsböter. För rattonykterhet är straffet böter, dock lägst tio dagsböter, eller fängelse i högst sex månader.

Bestämmelser motsvarande den i 4 § TBL finns för järnvägs- och tunnelbanetrafik i järnvägstrafiklagen (1985:192).

Som bevisning i mål om trafiknykterhetsbrott åberopas regelmässigt *blodprovsanalys*. Blodprov tas i allmänhet med stöd av bestämmelserna om kroppsbesiktning i 28 kap. 12 § rättegångsbalken. I mål om ansvar för rattfylleri kan även annan bevisning åberopas, t.ex. vittnesuppgifter om förarens körsätt och uppträdande.

Bestämmelser om *alkoholutandningsprov* finns i lagen (1976:1090) om alkoholutandningsprov. Lagen innehåller föreskrifter om sådan provtagning på bl.a. den som är skäligen misstänkt för trafiknykterhetsbrott och om rätt att i vissa fall genomföra rutinmässig provtagning på fordonsförare utan att det föreligger skälig misstanke om trafiknykterhetsbrott.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i 4 § TBL av innebörd att det vid sidan av de nuvarande reglerna om promillegränser för alkoholhalt i blodet vid rattfylleri och rattonykterhet införs ett särskilt straffansvar som grundas på *alkoholkoncentrationen i utandningsluften*. Därmed blir det möjligt att mer regelmässigt använda alkoholutandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott. Som gräns för straffbar alkoholhalt i utandningsluften föreslås 0,25 resp. 0,75 milligram alkohol per liter utandningsluft, vilket motsvarar de promillegränser som nu finns för blodalkoholhalt vid rattonykterhet resp. rattfylleri. Motsvarande ändringar föreslås även i järnvägstrafiklagen.

I propositionen föreslås vidare att polisen skall få vidgade möjligheter att genomföra *rutinmässiga alkoholutandningsprov* på trafikanter.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1989.

Överväganden

Alkoholutandningsprov som bevismedel

År 1980 tillkallades en särskild utredare för att utreda möjligheterna att använda alkoholutandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott. I samband med att utredaren entledigades i oktober 1986 uppdrog regeringen åt rikspolisstyrelsen att slutföra utvecklingsarbetet i samråd med statens rättskemiska laboratorium och annan medicinsk expertis, brottsförebyggande rådet samt statens provningsanstalt. Samråd skulle också ske med en särskild referensgrupp.

Rikspolisstyrelsen redovisade uppdraget i rapporten (RPS/Rapport 1987:10) Alkoholutandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott. I rapporten föreslogs att alkoholutandningsprov skall användas som bevismedel i mål om trafiknykterhetsbrott. Rapporten remissbehandlades.

Med utgångspunkt i rapporten föreslås i propositionen (s. 15–20) att alkoholutandningsprov regelmässigt skall kunna användas som bevismedel i trafiknykterhetsmål. I 4 § TBL föreslås därför införandet av ett nytt

brottsrekvisit som avser alkoholkoncentration i utandningsluften och som skall motsvara det som redan finns om alkoholkoncentration i blodet.

I *motion Ju15* yrkas avslag på regeringens förslag i den här delen. Motionärerna förordar att regeringen i stället får i uppdrag att genomföra en försöksverksamhet med utandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott. I motiveringen till motionen åberopas att förslaget inte är tillfredsställande från rättssäkerhetssynpunkt.

I *motionerna Ju620, Ju625* och *Ju639* föreslås att det införs möjlighet att använda alkoholutandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott.

I propositionen redovisar justitieministern (s. 16) att rikspolisstyrelsen, referensgruppen och de samrådande myndigheterna har funnit att alkoholutandningsprov inom det aktuella analysystemet med åtföljande kontrollfunktioner uppfyller de rättssäkerhetskrav som rimligen kan ställas och att en mycket stor majoritet av remissinstanserna har tillstyrkt att alkoholutandningsprov godtas som bevismedel i mål om trafiknykterhetsbrott.

För egen del konstaterar justitieministern (s. 17) att alkoholutandningsprov måste anses svara väl mot vad hänsynen till rättssäkerheten fordrar och att det enligt hennes mening därför är angeläget att göra de lagändringar som behövs för att alkoholutandningsprov generellt skall kunna tillmätas ett avgörande bevisvärde i mål om trafiknykterhetsbrott.

Beträffande tillförlitligheten av ett sådant system framhåller justitieministern (s. 18) att det med en lagstiftning som tar sikte på alkoholkoncentrationen i utandningsluften givetvis är viktigt att provtagning och analys utförs med en så tillförlitlig utrustning och på ett så omsorgsfullt sätt att tvekan inte behöver råda om analysens kvalitet. De kravspecifikationer och kvalitetssäkringssystem samt de föreskrifter för provtagning som har presenterats i rikspolisstyrelsens rapport fyller enligt justitieministern högt ställda krav i detta hänseende.

Utskottet vill för sin del först konstatera att metoden med alkoholutandningsprov har stora fördelar jämfört med den hittillsvarande metoden med blodprov, där förfarandet med provtagning och analys ofta är tidsödande med följd att analysresultatet i regel föreligger först efter några dagar.

Vidare anser utskottet i likhet med justitieministern att det inte minst från förebyggande synpunkt är angeläget med alkoholutandningsprov som ett regelmässigt bevismedel i mål om ansvar för trafiknykterhetsbrott. Utskottet delar även uppfattningen att regeringsförslaget väl motsvarar de rättssäkerhetskrav som bör ställas. Inte heller mot den lagtekniska utformningen av förslaget har utskottet något att erinra. Utskottet ställer sig således bakom förslaget i den här delen och avstyrker bifall till *motion Ju15*. Utskottets ställningstagande innebär ett tillgodoseende av önskemålen i *motionerna Ju620, Ju628* och *Ju635*.

Rutinmässiga alkoholutandningsprov

Enligt lagen om alkoholutandningsprov får alkoholutandningsprov tas rutinmässigt bl.a. om en förare av ett motorfordon stoppas vid en i förväg beordrad trafikkontroll (2 § första stycket 1). Med "en i förväg beordrad trafikkontroll" avses en kontroll som är beordrad av lägst en kommissarie

eller en polisinspektör som är chef för avdelning (prop. 1975/76:162 s. 24). Enligt rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd skall kontrollen vara beordrad av lägst en kommissarie och vara upptagen i månads- eller veckoplan eller motsvarande (RPS FS 1987:24, FAP 333-1).

I propositionen föreslås (s. 20-22) att det för rutinmässiga alkoholutandningsprov inte längre skall krävas att trafikkontrollen skall vara beordrad i förväg. Enligt vad justitieministern uttalar i propositionen skall det dock vara en förutsättning att beslut om sådan kontroll har fattats av den som har eller upprätthåller tjänst som lägst inspektör och leder yttre polisverksamhet. Vidare innebär förslaget att den typ av prov som får tas på förare utan att misstanke om brott föreligger inskränks till sådana prov som kan tas utan dröjsmål och endast anger om eventuell alkoholkoncentration överstiger visst gränsvärde.

Utskottet har inget att erinra mot regeringens förslag i den här delen.

Övrigt

Utöver vad som anförts i det föregående har utskottet inget att anföra med anledning av propositionen eller motionerna.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *alkoholutandningsprov som bevismedel* att riksdagen med avslag på motion 1988/89:Ju15 och med anledning av motionerna 1987/88:Ju620 i denna del (yrkande 2), 1988/89:Ju625 i denna del (yrkande 3) och 1988/89:Ju639 antar de i proposition 1988/89:118 framlagda förslagen till dels lag om ändring i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott, dels lag om ändring i järnvägstrafiklagen (1985:192).
2. beträffande *rutinmässiga alkoholutandningsprov* att riksdagen antar det i propositionen framlagda förslaget till lag om ändring i lagen (1976:1090) om alkoholutandningsprov.

Stockholm den 16 maj 1989

På justitieutskottets vägnar

Karin Ahrland

Närvarande: Karin Ahrland (fp), Lars-Erik Lövdén (s), Ulla-Britt Åbark (s), Jerry Martinger (m), Birthe Sörestedt (s), Ingbritt Irhammar (c), Göthe Knutson (m), Göran Magnusson (s), Eva Johansson (s), Björn Ericson (s), Lars Sundin (fp), Anders Svärd (c), Berith Eriksson (vpk), Kent Lundgren (mp), Sigrid Bolkéus (s), Göran Ericsson (m) och Jan Andersson (s).

Alkoholutandningsprov som bevismedel (mom. 1)

Jerry Martinger, Göthe Knutson och Göran Ericsson (alla m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 7 börjar med "I propositionen" och slutar med "och Ju635" bort ha följande lydelse:

Beträffande tillförlitligheten av ett system med alkoholutandningsprov framhåller justitieministern (s. 18) att det med en lagstiftning som tar sikte på alkoholkoncentrationen i utandningsluften givetvis är viktigt att provtagning och analys utförs med en så tillförlitlig utrustning och på ett så omsorgsfullt sätt att tvekan inte behöver råda om analysens kvalitet. De kravspecifikationer och kvalitetssäkringssystem samt de föreskrifter för provtagning som har presenterats i rikspolisstyrelsens rapport fyller enligt justitieministern högt ställda krav i detta hänseende.

Utskottet vill för sin del först konstatera att metoden med alkoholutandningsprov i och för sig har stora fördelar jämfört med den hittillsvarande metoden med blodprov, där förfarandet med provtagning och analys ofta är tidsödande med följd att analysresultatet i regel föreligger först efter några dagar. Vidare anser utskottet i likhet med justitieministern att det inte minst från förebyggande synpunkt är angeläget med alkoholutandningsprov som ett regelmässigt bevismedel i mål om ansvar för trafiknykterhetsbrott.

Vad därefter närmare gäller frågan om regeringsförslaget kan anses motsvara de rättssäkerhetskrav som bör ställas vill utskottet anföra följande.

Ett par remissinstanser har gjort invändningar mot förslaget som det enligt utskottets mening inte kan bortses ifrån. Sålunda har *Svenska läkaresällskapet* avstyrkt förslaget om införande av alkoholutandningsprov som bevismedel med hänvisning till att resultaten i en undersökning om sambandet mellan blod- och luftalkoholhalt – som har återopats i rapporten – är sådana att de är oacceptabla från rättssäkerhetssynpunkt. En liknande invändning har framförts också av *Sveriges advokatsamfund* som därvid uttryckt att frågan om alkoholutandningsprov över huvud taget inte är tillräckligt utredd med hänsyn till rättssäkerheten. Även *överåklagaren vid regionåklagarmyndigheten i Jönköping* har avstyrkt med hänvisning till rättssäkerhetsskäl och i stället förordat att försöksverksamheten med en parallell användning av blodprov och alkoholutandningsprov inom vissa områden bör fortsätta innan definitiv ställning tas till en övergång till ett annat system.

Utskottet delar de synpunkter som kommit till uttryck i de nu redovisade remissvaren och avstyrker bifall till regeringens förslag i den här delen. I linje med vad som förordas i motion Ju15 anser utskottet att i stället en försöksverksamhet bör ske inom några få försöksområden. En sådan försöksverksamhet kan förslagsvis pågå under två år, varefter en utvärdering görs.

Det får ankomma på regeringen att initiera och vidta de åtgärder beträffande bl.a. författningsreglering och anvisningar som krävs för denna försöksverksamhet. Vad utskottet sålunda anfört med anledning av motion Ju15 bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Utskottets

ställningstagande innebär att yrkandena i motionerna Ju620, Ju628 och 1988/89:JuU27 Ju635 avstyrks.

dels att utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1. beträffande *alkoholutandningsprov som bevismedel*
att riksdagen med anledning av motion 1988/89:Ju15
dels avslår motionerna 1987/88:Ju620 i denna del (yrkande 2),
1988/89:Ju625 i denna del (yrkande 3) och 1988/89:Ju63 samt de i
proposition 1988/89:118 framlagda förslagen till lag om ändring i lagen
(1951:649) om straff för vissa trafikbrott och lag om ändring i
järnvägstrafiklagen (1985:192),
dels som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört om
försöksverksamhet med alkoholutandningsprov.